

Лобіювання vs корупція: у чому різниця

Одним з базових принципів демократичного суспільства є право громадянина впливати в законний спосіб на рішення органів державної влади та місцевого самоврядування. В Україні це право гарантується Конституцією України.

Таке ж право тепер з'явилося і у бізнес-спільноти. З 1 вересня почав працювати Закон України «Про лобіювання» (Закон), який встановлює правові засади прозорості та відповідальної культури лобіювання, визначає правила впливу на правотворчий процес у комерційних інтересах та робить його підзвітним суспільству.

Лобіювання — діяльність, яка здійснюється з метою впливу на об'єкт лобіювання, яким зокрема може бути посадова особа органу державної влади чи місцевого самоврядування, особами, зареєстрованими у Реєстрі прозорості за винагороду чи компенсацію витрат і стосується ухвалення нормативно-правових актів (НПА) в комерційних інтересах замовника або самого лобіста.

Лобіювання – це діяльність:

- правомірна та суспільно корисна;
- яка є законним інструментом представлення інтересів приватного сектору перед державою;
- прозора та підзвітна;
- яка здійснюється за правилами, визначеними законодавством;
- яка унеможливує отримання неправомірної вигоди об'єктами лобіювання;
- яка передбачає підготовку та надання суб'єктами лобіювання аналітичних матеріалів, результатів соціологічних та інших досліджень, проведення комунікаційних кампаній, що сприяє ухваленню якісних та ефективних державних рішень в інтересах суспільства.

Що ж до поняття корупції, то Закон України «Про запобігання корупції» визначає її, як використання посадовцем службових повноважень чи можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або коли їй пропонують чи надають таку вигоду, щоб схилити до незаконних дій.

Корупція має такі ознаки:

- незаконність діяння;
- це явище суворо карається в Україні та більшості країн світу;
- особа у корупційній угоді отримує пряму незаконну вигоду для себе чи для інших осіб;
- корупція не має наперед встановлених правил поведінки;
- дії посадовця не враховують інтереси суспільства;
- рішення ухвалюються в інтересах вузького кола осіб, тоді як для суспільства вони можуть бути шкідливими та неефективними;

Таким чином, лобіювання – це не «легалізована корупція», а інструмент прозорого діалогу між бізнесом і владою, який є невід'ємною складовою демократичного суспільства, де різні групи впливають на прийняття

державних рішень. Воно спрямоване на підготовку якісних рішень, корисних для широкого кола громадян.

Корупція ж навпаки є прихованою та підміняє суспільний інтерес приватною вигодою, завдаючи шкоди державі та її громадянам. Корупціонер має понести адміністративну або кримінальну відповідальність.